

Thingets Rettigheder og Folkerepræsentationens hele Stilling end det ærede Medlem, der nylig talte; thi hans Standpunkt forekom mig endog at maatte være det, at det var en stor Feil af os, at vi ifjor havde indbragt dette Forslag, og at vi burde have indskrænket os til en simpel Forespørgsel angaaende Sagen. Jeg vil i Modsetning til den ærede Taler sige, at der ifjor kunde have været Tvivl, skjøndt der ikke var nogen saadan for mig, om, hvorvidt det var rigtigt at føre Lovene igjennem; men det forekommer mig, at der iaar er langt mindre, ja endog slet ingen Tvivl derom, da Sagen har foreligget saa længe, da den med stor Omhu er behandlet i et Udvalg, sammensat af nogle af Folkethingets kyndigste og bedste Kræfter, og da den høitagtede Minister ifølge den Anledning, vi have givet ham ifjor, jo har havt den allerstørste Anledning til at samle Oplysninger og bringe frem Alt, hvad han i denne Henseende kunde, og vi ville jo rimeligviis faae endnu flere Oplysninger paa Sagens Gang. Selv om der altsaa ifjor kunde have været Tvivl om, hvorvidt man skulde føre Sagen igjennem, saa maa en saadan Tvivl ganske være bortfalden iaar. Jeg bad om Ordet, da jeg hørte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Hindenburg) udtale sig. Det ærede Medlem optraadte, da han intonerede, om jeg saa maa sige, paa en i høi Grad liberal Maade. Det glædede mig, da jeg i Begyndelsen hørte, at han ikke var fornøjet med dette Forslag, da det Samme paa en vis Maade har været Tilfældet med Forslagsstillerne selv. Jeg og Enhver, der erindrer Forhandlingerne fra ifjor eller har læst dem — og det ærede Medlem antydede jo, at han selv havde læst dem — ville vide, at det Samme har været Tilfældet med os Forslagsstillere selv. Jeg for mit Bedkommende udtalte idetmindste stærkt og bestemt ifjor, at Intet skulde være os kjærere end at tage fat paa det Videregaaende, paa Pengesidekommisjerne og paa den særegne Overgangsmaade, men det viste sig tilstrækkeligt ifjor, og forøvrigt ogsaa iaar, af den Modstand, det møder, at det vistnok var fuldkommen rigtigt at lade dette ligge. Det er i ethvert Fald to heelt forskellige Sager; det, der skeer iaar, er jo paa

ingenfomhelst Maade tjenligt til at hindre, at man gaaer videre; tværtimod gjør det det snarere lettere at gaae frem ad denne Vej og komme til at tage Bestemmelse om samtlige Pengesidekommisjer, og jeg haaber nok, at man engang skal komme dertil. Det er ganske vist ikke rigtigt, hvad der blev anført af det ærede Medlem om det, der var tilfjet ved Bestemmelsen i Grundloven. Vi have jo bestemte Udtalelser af Ordføreren, hvoraf det udtrykkeligt fremgaaer, at man dengang virkelig kun tilfjetede at tage Bestemmelse for Gudsernes Bedkommende. Han siger udtrykkelig „Fideikommissgodsfer“, at der kun sigtes til saadanne; Udvalget havde opgivet den anden Tanke. Man antager nemlig ikke, føier han til, at de samme Grunde tale for en lignende Overgang af Pengesidekommisjerne. Duffer man end yderligere at see, hvad der var Grundlovsbestemmelsens Mening, saa fremgaaer dette jo ogsaa af et Forslag, der var fremsat af Thingets ærede Formand, og som man vil see blev taget tilbage, der netop gik ud paa, at der i Udtrykket „Fideikommissgods“ skulde tilføies: „saavel som om Ophævelse af Fideikommissfer“; men dette Forslag blev, som sagt, taget tilbage. Heller ikke er det Tilfældet, at der staaer: „skulle“; det ærede Medlem veed det jo, der staaer udtrykkelig: „kunne“, og jeg kan ikke see, at man deri kunde lægge noget Andet end Begrebet om Frivillighed. Det ærede Medlem begyndte saa liberalt, og dersom han vilde have gaaet videre og vilde have lovet at forelægge et saadant mere omfattende Lovforslag, saa vilde jeg vel have foretrukket, at der var blevet forelagt to særskilte Lovforslag, fordi det i Virkeligheden er to forskellige Sager, der handles om, men Ingen skulde dog være villigere end jeg til af alle Kræfter at støtte ham i dette videregaaende Forslag. Hvorledes gik det imidlertid, da det ærede Medlem gik videre og udtalte sig, med hans Liberalitet? De Herrer ville erindre, hvorledes han talte om Godseierne, hvorledes han havde den Opfattelse af Gudsbesiddelsens fortrinlige for Menneffene foredlende Indflydelse. Jeg maa tilstaae, jeg er ikke istand til at dele denne Opfattelse. Der er Fristelser for Godseierne som for alle Menneffer, og jeg seer ikke, hvorfor den, der